

Hotar de fum

MarianP

Hotar de fum

Mi-ai furat locul unu în ploaia de vise
Crezând că nu doare prezisul sfârșit,
Și-n atavicii stropi ai durerii proscrise
Ai semnat falimentul cu un dor travestit.

Am simțit cum lumina-ți se-mbarcă empiric
Pe o luntre cu umbre-n catargul famelic
De noi ipostaze, și-amalgamul idilic
Te absoarbe-n hățiș, cu surâsul angelic.

Bei cafeau sub punte, are zațul caduc.
De prin cești eșuate, cu o singură toartă
Se-nfiripă ciopor de fantasme ce-aduc
Pendulări pe tăisuri împlântate în soartă.

Ispitit de confuzii, fără leac de nesomn
Tu de-ai fi general, ți-aș fi fost majordom,
Cu ucaz de uitare mi-ai dat ordine-n somn
Și-ai săpat alte puțuri desecând un alt om.

Un melanj în doi peri la hotarul de fum,
Ieri aveam braț de flori și dantele de nori
Astăzi doare mirosul de crini.Și-n parfum,
De poteci rătăcite pierde zbor de cocori.

Din strânsoare de voci ce se plimbă pe jar
Las chemări dar n-auzi, cuirase de șoapte
Se lovesc de ambiguu, în nimic tu ai har
Și-n scaietii dilemei luminând altă noapte.

Sicomorii au ramuri în două tavane
Eu mă urc ca șerpașii către țărmul sperat,
Tu-mi coborî din sinapse cimentând cu betoane
Un vulcan noroios pe-un meleag depărtat.

Dar... mă ghemui în vânt și cu ochii spre ieri
Mă predau, un ostatic în gulag de-ntrebări
Tu răspunzi colmatând autiste tăceri
Nu mai știi...să mai stai? sau să-ncerci alte zări?

Marian Puscasiu

POEZII ONLINE

Iulie 2015